

303/2022, prin adresa nr. 25-1560 din 10.09.2025, Inspekția Judiciară a comunicat acest raport Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând aspectele prezentate în cuprinsul raportului, Secția pentru procurori constată că în mod judicios Inspekția Judiciară a reținut că eroarea judiciară nu este urmarea exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către procurori.

În acest sens, s-a reținut că organele de cercetare penală, imediat după sesizare, la data de au administrat o serie de probe, respectiv au dispus și efectuat cercetarea la fața locului, au procedat la audierea martorilor și au dispus efectuarea unei

Pe parcursul derulării cercetărilor în cauză, organele de cercetare penală au procedat la audierea reclamantei și a altor martori, au dispus efectuarea iar procurorul a dispus efectuarea unei reconstituiri de către organele de cercetare penală.

Cu toate acestea, așa cum a concluzionat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, neconservarea probelor de către autorități, coroborată cu neefectuarea unei expertize, a împiedicat clarificarea circumstanțelor reclamantei și identificarea persoanelor posibil responsabile de incendiu.

Din această perspectivă, s-a constatat că organele de cercetare penală nu au procedat la înștiințarea procurorului care exercita supravegherea urmăririi penale la acea dată cu privire la activitățile pe care le efectuează sau urmează să le efectueze, iar la data de au desigilat și restituit imobilul de la care a pornit incendiul, omițând dispunerea efectuării unei expertize în cauză, probă din care ar fi putut rezulta, cel puțin, indicii cu privire la producerea evenimentului.

A existat o perioadă de timp scurtă între faptul generator al obligației procedurale și data critică până la care putea fi respectată obligația procedurală, perioadă în care procurorul nu a avut de unde să ia la cunoștință despre activitățile pe care organele de cercetare penală le efectuau în cauză.

Așa cum reiese și din raționamentul expus de Curte, obligația autorităților de a realiza o anchetă efectivă nu este una de rezultat, motiv pentru care nu se poate aprecia, în raport de actele efectuate în cauză, că organele de urmărire penală nu ar fi depus toate diligențele necesare în vederea aflării adevărului.

Mai mult, potrivit dispozițiilor legale interne, atât procurorul cât și judecătorul, în soluționarea cauzelor de competența acestora, se bucură de o marjă largă de apreciere în privința aprecierii necesității administrării probatoriului, aceștia fiind cei care decid ce probe sunt necesare sau relevante, atât timp cât procesul rămâne echitabil în ansamblu.

Pe aceste premise, Secția pentru procurori constată că în cauza vizată de sesizarea Ministerului Finanțelor nu poate fi reținută exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către procurori, motiv pentru care va aproba raportul Inspecției Judiciare, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Pentru motivele prezentate, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 269 alin. (10) din Legea nr. 303/2022, cu unanimitatea voturilor valabil exprimate,

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. I – Aprobă Raportul Inspecției Judiciare nr. 25-1560/31.07.2025, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Art. II – Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Finanțelor și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 16 septembrie 2025

Procuror Claudio Constantin SANDU
Vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii